Korte verhalen

van

Jamie & michiel

7-6-1998. Rotterdam.

Afscheid.

Elk jaar breekt deze dag weer aan.
Bij bijna iedereen vloeit dan wel een traan.
Want de meeste verliezen dan een vriend
of vriendin.
Dan heb je het niet naar je zin.
Afscheid nemen is niet fijn.
Maar toch moet het er zijn.
De 8-ste groep verlaat dan deze fijne klas.
En gaan naar de Middelbare School met
een volle tas.
Ze vinden er dan weer vrienden en
vriendinnen.
En kunnen dan een nieuwe vrolijke tijd
beginnen.

Jamie van den Berg. 11 jaar.

HET
geHeim
van DE
CuRER

Michiel Sikma in:

Het geheim van:

The Curse...

Aflevering 1:

Hoofdstuk 1: Het graf...

Michiel deed zijn ogen open. Hij had met zijn assistent het graf van Yitou gevonden, het graf van een oude Chinese keizer. Alle schatten glinsterden. Gevonden! Riep Jamie, Michiels assistent. Hij stak twee vingers op: ✌. Hij was erg blij. De schatten waren van on(schat)bare waarde. Hij pakte in en probeerde er uit te komen. Michiel zij: We moeten héél voorzichtig zijn want in een piramide hebben ze onvoorstelbaar veel vallen. Ze liepen de grot van het graf uit, met een heleboel schatten. Ze waren van plan om met een heel stel mannen , later de rest op te halen. Maar dan waren ze er nog niet uit. Ze liepen verder. Toen ze dachten: Hier komen we gemakkelijk uit, kwam er een valluik. Michiel sprong weg van het valluik en Jamie kon zich nog net vasthouden aan het randje. Michiel kon hem nog net vastpakken. Hij trok Jamie naar boven en Jamie zij: Pfooee... Hij kon zijn schatten die hij bij zich droeg nog net vasthouden. Hij liep verder met Michiel. Ze naderden de volgende val. Er kwam een muur vliegens-vlug naar beneden. Ze konden zich nog net redden. Maar het puntje van de schattenzak zat vast. Het scheurde en daardoor

verloren ze veel schatten. 👎. Ze liepen verder. De volgende val lag voor hun. Aan alle kanten kwamen zwaarden uit de muur. Ze hadden gelukig een helm op en Nike's aan, die gingen niet zo gauw stuk. Aan de zijkant droegen ze de zakken met schatten. Omdat alle schatten van metaal waren gemaakt, gingen de zwaarden daar niet doorheen. Ze sprongen verder, op hoop dat er niet meer valstrikken waren. Op dat moment zagen ze bijlen , aan de muur. De bijlen vielen en wilden hun raken. Ze renden verder. De bijlen raakten hun niet. Op dat moment naderden ze de uitgang. Ze renden naar buiten. Ze liepen de piramide af. Ze liepen naar huis. Toen ze thuis waren, lag er een brief in de brievenbus. 📫. Michiel las de brief. Er stond:

Je zult niet ontsnappen van Yïtou...

Een onbekende

Michiel dacht: Een onbekende? Jamie keek ook naar de brief. Hij schrok. Wat zal er gebeuren? Hij dacht na. Hij zei: Mischien wil „De onbekende" Dat we zijn schatten weer inleveren zodat hij er juist mee vandoor kan gaan. Michiel zei: Ja, maar denk maar niet dat wij hem dat gaan geven!

Hoofdstuk 2: De dreigbrief

Jamie had chinees besteld. Hij stond voor de bar in het chinees afhaalrestaurant. 2 loempia's en wat knoflooksaus graag, zei Jamie. Sorrie, zei de barkeeper. We hebben alleen nog maar Shoarma, loempia's zijn op. Oh, zei Jamie en toen bestelde hij

maar Shoarma. Later, toen Jamie en Michiel het pak van het afhaalrestaurant openmaakte, zag Michiel de Shoarma. Michiel zei: Wat is dat? Shoarma? Waarom heb je dat besteld? Jamie zei: In het Chinees afhaalrestaurant, waren de Loempia's op, dus ik bestelde maar Shoarma. Michiel zei: Maar Jamie, Shoarma is niet Chinees! Jamie zei: Dan doet het afhaalrestaurant wel erg vreemd. De barkeeper riep door heel de zaal: Shoarma, lekkere Chineese Shoarma, voor maar 4.95 per portie. Als de Chef-kok niet weet dat het niet Chinees is, is het dan wel echt een Chef-kok? Zei Michiel. Michiel zei: En als de... Hij kreeg geen tijd om uit te praten. Er werd op de deur geklopt. Er lag een emmer voor de deur en er zaten 7 messen in, vol met bloed. Er zat ook een brief in. Michiel las de brief hardop voor:

Ga nu het nog kan, Yïtou is genadeloos. De 7 messen zijn nog maar een begin van alle wapens die we gaan gebruiken... Als je niet snel Yïtou zijn schatten terug brengt, zal je einde nabij zijn. Je hoort nog van me...

De onbekende

Michiel zei: Een dreigbrief.

Hoofdstuk 3: De moord...

Michiel las de volgende morgen de krand. Hij las dat inspekteur Fred was vermoord. Michiel dacht: De inspekteur! Er is een inspekteur nodig om een moord op te lossen. Michiel ging zitten voor de T.V. Hij zette hem aan. Hij zapte een beetje met de

afstandsbediening. Hij zag dat op elke zender te zien was dat Fred was vermoord. Later, lag er weer een brief in de brievenbus. Nu las Jamie hem voor:

Je hebt het nieuws vast gehoord, Fred is gaan hemelen, hé. Als je geen goud brengt gaat er het zelfde gebeuren met jullie als met Fred! De 7 messen hadden werk gedaan!

De onbekende

Jamie zei: De onbekende heeft hem vermoord! Inspekteur Fred Beters. Die nacht keek Michiel nog eens naar de 7 moordwapens. Toen ontdekte hij dat het geen bloed was wat er op de messen zat, het was ecoline! Hij liet het zien aan Jamie die het begreep. Ze moesten van de messen afkomen want als iemand er van wist, gingen ze naar de gevangenis voor 15 jaar voor moord op Fred Beters!

Aflevering 2:

Hoofdstuk 4: Een brief voor de Onbekende...

Michiel maakte een brief oor de onbekende, om in de emmer te leggen, voor als hij nog meer brieven kon geven. Jamie had ook nog een veiligheidscamera verstopt in de bosjes van hun tuin, zodat ze de onbekende konden filmen. Dit kon hun een stuk verder brengen. Ze wilden nog één keer naar het graf om te kijken wat er aan de hand is. Mischien was de onbekende daar. Toen ze er waren zagen ze een grote troon met daarop een hangende ketting. Michiel had dat niet gezien toen

ze het graf ontdekten (zie aflevering 1, hoofdstuk 1). Michiel pakte de ketting en deed hem om. Op dat moment hoorde ze een bliksemslag. Michiel zag er opeens wit-bleek uit. Het leek wel of hij iemand anders was. Hij pakte een van de schatten die er nog lagen en sloeg ermee keihard op Jamie's hoofd. Jamie viel bewusteloos op de grond. Michiel Wás iemand anders geworden. Hij laade de schatten in en liep stroef weg, alsof hij gehipnotiseerd was. Jamie was, toen Michiel de grafkamer weer was uitgelopen, weer bij bewustzijn. Hij ging er ook uit. Hij volgde Michiel.

Hoofdstuk 5: De onbekende, makker van Michiel...

Michiel ging naar een huis wat al 3 jaar leeg stond. Jamie volgde hem. Michiel kwam aan bij de onbekende. Michiel was in een kamer. Jamie zag een bord. Dit stond er op:

✓ Brieven schrijven

✓ Brieven brengen

✓ Sukkels voor de gek houden

Michiel lag het goud bij de onbekende. Jamie dacht: De vloek! Michiel liep de zaal uit maar hij bleef haken aan een punt. De ketting brak doordat hij bleef haken. Hij werd wakker van de vloek. De onbekende zag het en rende weg. Jamie zag het en riep: Achter hem aan!!! Michiel was ook bijgekomen, en rende ook. De onbekende rende naar een doolhof, in een ondergrondse kerker. Michiel klom op de muur van het doolhof en zag de onbekende en rende verder. Jamie liep hem tegen het lijf en Michiel sprong op hem van de muur.

Michiel riep: We hebben hem! Michiel zag nog iemand rennen. De handlanger van de onbekende! Hij liep naar een muur en sprong er over heen. Hij viel op hem. Hij had hem ook! Michiel voelde zijn gezicht om te kijken of hij geen masker op had. Hij hád een masker op. Hij haalde het eraf en het was Fred Beters! Jamie zag ook een masker. Jamie haalde het eraf en wie zagen ze: De burgemeester! Ze bragten de burgemeester en Fred Beters naar de politie met het goud als bewijsmateriaal. Jamie & Michiel legden het uit:

De burgemeester had gehoord dat wij de schat hadden gevonden. Hij gebruikte de dreigbrieven, om ons te overhalen om het goud naar het graf te brengen om het daarna zelf mee te nemen. Dat lukte niet dus hij gebruikte de ketting die je in een seconde hipnotiseerd. Daarmee kon hij me naar hem toe lokken om het goud af te leveren op een plek waar niemand het verwachte. Hij pleegde de moord niet op Fred Beters, het was alleen om ons in de war te maken en om ons bang te maken zodat we het toch deden! De politie zei: Krijg nou wat?!? Jullie gaan naar de gavangenis voor 8 jaar voor de poging om een eeuwenoude schat van Yitou te stelen. Michiel lachte en dacht: En wij de schat maar vinden, we zijn rijk!!! De politie zei: Sorrie, dat geld moet als bewijsmateriaal hier blijven. De politie-officier pakte het geld, en rende er mee weg met een wraakzuchte lach. Hij riep: So long, Fools!!! Jamie en Michiel zeiden: Niet weer, hé!!

Einde!

DE
DES

Michiel & Jamie in:
Het Mysterie van:
De Tempel Des Doods!
Aflevering 3:
Hoofdstuk 1: Egypte

De grote schat van Yitou was terecht. Jamie was ondertussen ook Argeoloog geworden. Want met het goud van Yitou, kon hij zijn studie betalen. Ze hadden een nieuw assistentje. Hij heete Frank. Hij was wel stevig gebouwd en ook wel een beetje slim. Hij was erg opgewonden toen hij had gehoord dat ze het Geheim van De Curse hadden opgelost. Michiel dacht dat de schat van Yitou de grootste schat was die hij ooit had gevonden. Jamie zat te lezen in een boekje dat „Claustrofobis" heete. Hij had de brieven van de Onbekende verscheurd en tijdens de Barbeqeu verbrand. Hij had een beetje Claustrofobis na het graf van Yitou. Daarom wilde ze naar een ander land gaan, om er van af te komen. Frank kwam aanrennen met de kaartjes voor het grote land, waar de hond heilig was. Je raad het al, Egypte! Later, toen ze in het vliegtuig zaten, zat Frank te praten met de bestuurder.
Ze zaten in het luxe gedeelte van een Bowing 747. Jamie riep: „Kom nou, Frank, we gaan zo opstijgen" Frank ging ook zitten. Ze stegen op. Ze hoorde door de Luidspreker: „Onze volgende halte is Egypte!" Later, toen ze in Egypte waren, huurde ze een huisje in. Ze hadden geen tijd om het huisje

te bekijken, het was midden in de nacht, ze gingen slapen.

Hoofdstuk 2: De tempel...

De volgende morgen, waren ze vroeg op. Ze gingen een tempel bekijken. Later, die dag hoorde ze van de mensen die in de buurt waren dat het spookte in de tempel. Dat vraagt om een onderzoek, zei Frank. Ja, zei Jamie. Dit vraagt om een schoonmaakbeurt van de beste Argeologen van de wereld! Michiel zei: We pakken die spoken, beter als de Ghost-busters, en dan zijn we weer helden als bij Yitou!! Maar eerst Lunchen, zei Michiel. Na de lunch gingen ze op onderzoek. Ze zagen de tempel. Ze liepen verder. Ze zagen een hangbrug met een skelet erop. Ze liepen over de hangbrug. Ze hoorden fakkels branden aan de muur. Ze liepen verder. Er was nu geen licht meer. Michiel deed de zaklamp aan. Ze zagen mummie's. Ze hoorden, diep in het donker, een hond huilen. Jamie zei: Een hond is heilig hier. Ze kwamen nu bij een ondergronds meer, waar krokodillen in zwommen. Michiel zei: Krokodillen? Hoe kan dat? Ze kunnen die miljoenen jaren toch niet hebben overleefd? Frank zei: Er moet een weg verder zijn... Hij stond tegen de muur. Hij zag een gat. Hij pakte een steentje en gooide het erin. Opeens kwam er een brug over het meer met krokodillen. Ze kwamen bij een muur waar een grote hond in gemaakt was. Michiel zei: „Dit is de huilende hond, maar waar krijgen ze het geluid van?" Opeens ging er een luik open. Er viel een skelet uit! met een bijl in zijn handen. Het skelet leefde!!! Hij had rode ogen! Opeens pakte Frank hem beet, en gooide hem in het

meer met de krokodillen. Plotseling ging er een deur dicht waar Michiel en Jamie achter stonden. Frank stond aan de andere kant. Jamie riep: %#@$&($%)!!!!! Frank riep: Jk ga hulp halen!!

Hoofdstuk 3: Hulp halen...

Frank hield woord. Hij kwam 5 minuten later aan met een heleboel mensen. Ze sloopte de muur met héél grote hamers. Jamie zei: Bedankt, dat hadden we nodig! De mensen liepen weg, uit de tempel. Eén iemand bleef staan. Hij keek om. Toen rende hij weg. Michiel zei: ,,Zullen we verder gaan?'' Ze gingen verder. Frank zei: ,,Mischien vinden we hier ook schatten, net als toen jullie het graf van Yitou vonden ,,Toen hoorde we een explosie'' Ze besloten toch terug te gaan. Michiel keek nog een keer naar het skelet in het meer. Hij zag opeens dat het een robot was! Hij zei het tegen Frank en Jamie, ze keken ook in het meer. Michiel zei: ,, Kom op, dit is nep''. Jk weet zeker dat dit het werk is van mensen. Ja zij Frank we gaan en scheppen dat puin weg. Ze liepen terug naar het puin en probeerden het te verschuiven maar het verschoof geen centimeter. Jk ga dinamiet halen zij Frank . En hij ging terug. Toen Frank weg was leunde Jamie tegen een afbeelding van een rots die opeens verdween. Opeens verschoof het plaatje. En achter de rotswand verscheen een kleine gang En ze gingen erin de gang was erg lang en aan het ruisen te horen liep hij onder water door . De gang werd hoger zodat ze rechtop konden gaan lopen. Opeens zei Michiel: ,,Jk geloof dat ik licht zie dat niet van onze zaklantaren is''. ze liepen verder en kwamen

bij de uitgang. Opeens werd alles zwart voor hun ogen. Ze werden neergeslagen!

Hoofdstuk 4: De burgemeester!

Later toen ze weer bijkwamen keken ze recht in het gezicht van een nylonkous over het hoofd van een man. Ze zaten vastgebonden in een kooi. Boven een andere krokodillen vijver. Ze keken verder en zagen een grote mooie tempel, maar, maar hij was zonder ingang. Opeens verscheen er iemand voor de kooi. En hij werd aangesproken als de baas. "Huh, dat kan niet,, zei Michiel. Die stem. Ja zei Jamie nu ook. Inderdaad ik ben het, zei de Baas. En trok zijn masker af. Het was de burgemeester (zie afdeling 1+2 The Curse). Ik ben ontsnapt uit de gevangenis. En heb deze val opgezet uit wraak dat jullie mij in de gevangenis zette. Ik wist dat jullie er in zouden trappen. Onopgemerkt kwam Frank binnen sluipen, tijdens de toespraak van de burgemeester. Hij had een mes in zijn mond. De Burgemeester liet de kooi zakken. Het ging langzaam maar over tien minuten zouden ze het water raken. Frank bedacht een plannetje om de Burgemeester en de rest van de bende weg te lokken. Opeens zag hij een steen liggen en gooide hem een heel end weg, hij had geluk de steen raakte een rat die het uit krijste van de pijn en een verstikte piep liet horen. De wachters van de Burgemeester en hijzelf draaide zichom en rende er naartoe. Een bleef achter en lette op de kooi. Frank besloop hem en sloeg hem in een klap knock out. Hij bevrijdde Jamie en Michiel. Toen de Burgemeester ontdekte dat het een val was. Riep hij zijn mannen bij elkaar en ze omsingelde de drie. Op het teken van de

Burgemeester vielen ze allemaal aan. Jamie en de andere 2 waren aan de verliezende kant toen opeens het hele dorp naar binnen stormde en aan viel. De mannen van de Burgemeester vluchten weg door een geheime gang. De burgemeester werd gepakt door de mensen van het dorp. Ze namen hem mee naar de Gevangenis. Michiel zei: Daar zijn we vanaf. Maar de anderen? Die vraag kon niemand beandwoorden.

Hoofdstuk 5: Haastige spoed is zelden goed... Behalve nú!

Jamie en de andere 2 waren in hun vakantie-huisje. Ze dachten na waar de handlangers van de burgemeester konden zijn. Ondertussen waren de handlangers bezig om met een vijl de burgemeester te bevrijden terwijl de andere handlangers bezig waren voor de bewakers telefoontjes te plegen zodat ze niet op de vijl lette. De tralies waren stuk, en de burgemeester was vrij! De handlangers die telefoontjes pleegden legden op en gingen weg met de burgemeester. De bewakers liepen weg naar de cellen en ze zagen dat de burgemeester weg was! De bewakers sloegen alarm. De burgemeester en zijn handlangers waren al ontdekt. 9 van de 10 handlangers werden gepakt. Eén handlanger ontsnapte met de burgemeester. Ze gingen naar de tempel om een plan te bedenken. Ondertussen hadden Michiel, Jamie en Frank, een knop gevonden op de plek waar het skelet stond. Michiel drukte op de knop. Ze hoorden de hond weer huilen en ze keken nog eens nog eens naar de tekening. De krokodillenvijver ging weg. Er kwam een

geheime gang voor in de plek. Frank keek even en zei: „Laten we gaan"!

Hoofdstuk 6: Rennen voor je leven!!!

De burgemeester en zijn handlanger waren al in de tempel. De burgemeester zei: Jij blijft hier op wacht. De burgemeester liep verder, zonder zijn handlanger. Hij zag dat de geheime gang open was. Hij liep erin en hij zag Michiel, Jamie en Frank staan. De burgemeester zei: „Nu heb ik jullie!" De burgemeester zei het hardop, zodat Michiel, Jamie en Frank het hoorde. De burgemeester sloeg Frank neer. Hij stond meteen op en was klaar voor een gevecht. Frank gaf hem een harde klap en haalde hem onderuit. De burgemeester stond op en trapte hem in zijn nek. Frank pakte zijn been en gooide hem op de keiharde grond. De burgemeester stond op en wilde hem een harde trap geven maar Frank sprong weg en de Burgemeester ging met zijn voet tegen een klein, groen touwtje wat meteen brak. Eerst hoorde ze gerommel, en toen ging de muur open en en kwam lava uit!!! In de lava zagen ze gesmolten goud. Jamie, Michiel en Frank renden voor hun leven. De burgemeester was niet snel genoeg om het lava voor te blijven. De lavastroom was ondertussen een goudstroom geworden. De burgemeester struikelde over een steentje en viel in het lava met het goud. Michiel, Jamie en Frank renden de gang uit het meer in, waar de handlanger stond. Hij schrok toen hij de gouden-lava stroom zag het meer werd gevuld met vloeibaar goud. Ze klommen uit het meer. Jamie belde de politie en Michiel en Frank hielden de handlanger vast tot de politie kwam. De politie pakte de

handlanger en bracht hem naar de gevangenis. Jamie zei: Laten we naar huis gaan, ik heb genoeg van Egypte, volgens mij krijg ik nu Claustrofobis hier! Frank zei: Mooi beeld daar. Michiel zei: Welk beeld? Michiel zag het: Een gouden beeld met de vorm van de burgemeester. Jamie zei: Afschuwelijk gezicht! Michiel zei: Maar wel geld waard! Ze lieten het goud vervoeren door vrachtwagens. Ze namen de burgemeester, ehm het standbeeld zelf mee. Later, thuis, kwam er een Reporter die hun interviewde over Egypte. Hij vroeg: ,,Wat voor beeld is dat''? Het heeft de vorm van de burgemeester. Hoe kan dat? Toen zeiden ze met zijn drieën: Tja!?!

Einde

Michiel & Jamie in:

Het mysterie van het DuivelsCasteel!

Aflevering 4:

Hoofdstuk 1: Het nieuwe assistentje

De burgemeester zou niet veel kwaad meer doen nadat hij in een beeld is veranderd (zie Aflevering 3, hoofdstuk 6). Frank zat ondertussen ook op studie om een Archeoloog te worden, maar hij was ziek. Hij had de mazelen. Michiel en Jamie liepen naar het postkantoor om een advertentie te plaatsen voor een nieuw assistentje. Ze trokken hun regenjassen aan want het regende pijpestelen, en nog wel in de vakantie ook! Jamie zei: ,,Ik ben benieuwd wie ons nieuwe assistentje wordt, archeologen zijn zeldzaam''. Ze liepen langs een krantenkiosk. Michiel zei" laten we een krant kopen , om te kijken of er in dit gat nog wat te beleven is". Ze liepen verder en zette een advertentie in de krant. De volgende ochtend toen Jamie opstond drong een heerlijke eieren-lucht hem tegemoet. Hij liep de trap af en vond Michiel in de keuken, en zei:,, Wat eten we vandaag, kok?'' Michiel zei: ,,Geklutst ei, wat je zo graag lust'' Na het eten ging Jamie een advertentiekrant halen. Toen hij terugkwam zag hij er enthousiast uit. Hij liet Michiel een advertentie in de krant zien:

Archeologisch hulpje gevraagd.
Hij moet een beetje sterk zijn
of hij slim is maakt niet uit.
Hij moet zich een beetje kunnen
beheersen.
$ 50,- gulden per dag.

Adres: Argeologen-laan 13
Zwaandam
Tel: 467 - 843584

,,En? Hoe vind je onze advertentie? Zei Jamie. Michiel zei: ,,Mwôôôâ gaat wel" ,,En nog iets" Zei Jamie, terwijl hij naar de voorpagina wees.

Iemand gevraagd om een magazijn
op te ruimen van een museum.
De loon zal $ 300 gulden zijn.
Tel.: 4326688.

,,Mja, we kunnen het doen" Zei Michiel. ,,Misschien vinden we wel een perkamentrol of zo wat ons in een nieuw avontuur laat belanden, en het verdient goed!" Zei Jamie. Hij belde op en sprak af met de directeur van het museum om 3 uur s'middags in het museum te zijn. Toen ze in het museum aan kwamen wachtte de directeur hen op en leidde hen naar het magazijn. Halver wege het opruimen vond Michiel een bladzijde uit een dagboek. Michiel maakte hem open. Er stond wat geschreven. Michiel las het voor: "**Het is 8 december 1786. Het is koud we varen naar een land waar veel goud en rare beesten zijn. Er is daar een haven op M34. Door een storm zijn we afgedwaald naar L25. De storm is weer gaan liggen; we waren 60 vaten water kwijt, overboordgeslagen. We voeren rustig toen opeens een groot stuk land voor ons opdoemde. Het stond op de kaart aangegeven als madagaskar. Ze liepen naar het noorden.Er stond een groot kasteel op we gingen kijken. Mijn mannen verdwenen stuk voor stuk door ontelbare valluiken. Ik vluchtte terug naar mijn schip met mijn 10 overgebleven mannen. Nogmaals de coördinaten zijn:"**
,,Nou, dat is het einde van de pagina" Zei Michiel. ,,Kom op, zoeken naar de rest van het dagboek" Zei Jamie lachend. Ze gingen verder opruimen. Na een tijdje zei Michiel:,,Hier ik heb hem".

Hij had een een stoffig oud boek in zijn handen. hij bladerde er in. „Shit, Shit en nog eens Shit " Zei Michiel. „De laatste twee bladzijdes ontbreken en raad eens welke" Zei hij . Na het opruimen kregen ze het geld. Jamie zei: „Laten we naar de Griek gaan" Na het eten gingen ze naar huis. Eenmaal thuisgekomen werd er aangebeld. Jamie deed open. Er stond een kleine, maar sterke jongen van ongeveer 16 jaar, met een nike trainings pak en een baseball pet voor de deur .„Hallo, ik kom voor de advertentie" Zei hij. Hij heette Patrick. Hij werd aangenomen en Jamie zei:„Pak nou je koffers maar, we gaan binnenkort vertrekken".

Aflevering 4:

Hoofdstuk 2: Op zee!

14 dagen later gingen ze op zee. Michiel keek in de rest van het dagboek. Er stond: Nogmaals: de coördinaten zijn: " Hij pakte de andere bladzijdes er stonden de Coördinaten op, maar het was doorgekrast. Hij zag iets van 77 maar het leek of er 23 stond. Opeens kwam er een speedboot aan. De man die er in zat klom op ons schip (dat schip is gekocht van de goudstroom in De tempel des doods). Het was Fred Beters met zijn Broer! Hij zei: „Hee! Mag ik je voorstellen aan mijn broer! At Beters!" „En hij is genadeloos!!" Jamie zei: En mag ik je voorstellen aan Patrick! „Hij is een Pro-worstelaar!" Patrick pakte ze en hield ze in een vreselijke greep. Patrick liet ze los voor een ander truukje, maar ze rende naar Jamie toe, en griste de blaadjes uit zijn handen. Ze renden naar de speedboot en gingen weg. Jamie zei: „Nu zullen we nooit dat eiland vinden" Michiel zei: Michien

vinden we het eiland in de Grote Bosatlas. Ze gingen kijken, 3 uur lang. daardoor vergat niemand op te letten op het schip en botste het schip tegen een rotsblok. Ze sprongen overboord. Michiel zei: ,,Hee! Jk zie het eiland!'' ,,Nou, waar wachten we nog op?'' Zei Patrick ,,Laten we gaan!''

Hoofdstuk 3: Het eiland...

Nadat ze naar het eiland waren gezwommen, wilden ze het gaan verkennen. Ze liepen in de richting van Noord-Oost. Ze liepen over een zandweg. Michiel zei: ,,Hee, dit zijn voetstappen!'' Jamie zei: ,,Ja, en ze hebben een gat in het midden. Ze liepen verder. Jamie zag een mijn. Michiel zei: ,,Wat doet die hier?'' Jamie zei: ,,Wat maakt dat uit, ik heb 3 pikhouwelen, laten we een kijkje gaan nemen!''

Hoofdstuk 4: De goudmijn

Ze liepen de mijn in. Ze vonden meteen goud. Patrick begon te hakken. Het bleek één klein goudklompje te zijn. Ze zagen een grote goudklomp aan het eind van de mijn. Ze liepen er naar toe. Ze gingen hakken. De goudklomp kwam te voorschijn en ze trokken hem er uit. Opeens hoorde ze gerommel. Toen ze hem eruit hadden, stortte de wand in die jaren lang op de goudklomp had geleund. Michiel en Patrick werden bedolven onder het gesteente, maar Jamie kon nog nét wegspringen. Hij haalde het gesteente van Michiel en Patrick af. Michiel zei: ,,Bedankt, Jamie'' Patrick zei: ,,Het is zo gek nog niet om een archeoloog te zijn'' Ze zagen een gang. Ze liepen over het puin in de gang. Ze liepen de gang door. Tot ze bij een héél groot meer kwamen. Patrick zei: ,,Jk heb dorst'' Hij nam een slok. Blééé! Dit water is zout! Michiel

zei: ,,Ja, want dit is een stuk van de zee, sufferd!'' Ze zagen een kano. Ze gingen in de kano zitten. Ze gingen het meer op. Ze zagen dat er krokodillen waren. Ze hapten naar de peddels. Patrick zei: ,,Peddelen voor je leven!!!'' Toen ze bij de overkant kwamen, botsten de krokodillen tegen de boot. De kano ging stuk, en viel uit elkaar. ,,Oh, oh'' Zei Michiel. Ze renden van het meer. Jamie zei: ,,Nu zijn we tenminste veilig van de krokodillen'' Michiel zei: ,,Hee, een trap, laten we er op gaan'' Ze liepen de trap op. Ze waren bijna bovenaan toen Patrick op een booby-trap. De traptreden kantelden en ze gleden naar beneden. Beneden was er een hekwerk omhooggekomen, ze zaten in de val. Michiel had een werpanker in zijn rugzak en wierp het. Het bleef steken en ze wouden omhoogklimmen toen opeens het touw brak. Het werpanker rolde naar beneden. ,,Wat moeten we nu doen?'' Zei Jamie. Michiel zei: ,,De moed niet opgeven. Hij pakte een paar lianen en bond ze aan het werpanker. En gooide, bingo, hij bleef haken. Ze klommen omhoog en zagen het Duivelskasteel.

Hoofdstuk 5: Het Duivelskasteel

Michiel, Jamie en Patrick liepen de hangbrug op. Michiel zei: ,,Hee, de hangbrug is beneden!'' ,,Dat betekend dat hij pas is gebruikt!'' Jamie zei: ,,Ja, maar door wie?'' Michiel zei: ,,Daar komen we maar op één manier achter, kom op, we gaan in het Duivelskasteel!'' Patrick zei: ,,Ik heb een vreemd voorgevoel aan mijn water'' Ze liepen in het Duivelskasteel. Ze waren nu binnen in het Duivelskasteel. Michiel pakte een fakkel. Hij zei: ,,Hee, er zijn al twee fakkels gebruikt!'' Jamie zei: ,,Vast door die

mietjes Fred en At beters!" Ze liepen verder. Patrick trapte op een knop. Opeens werden er pijlen uit de muur geschoten. Ze konden nog net op tijd bukken. Michiel zei: ,,Hopelijk was dit het laatste gevaar" Jamie leunde op een kandelaar, die opeens naar beneden schoot. Er rolde een steen, zo groot als de hal naar hun toe. Michiel zei: ,,Nou, wat staan jullie daar?" ,,RENNEN!!!!!" Ze renden voor hun leven totdat ze in een gat vielen. Ze kwamen bij Fred en At beters die de schatkamer aan het plunderen waren. Fred zag het en trok zijn pistool. Patrick sprong op hem af en ze raakten samen een knop, en vielen door een valluik met scherpe punten. Ze waren beiden dood. Michiel liep naar de valkuil en trapte op een andere knop, die er voor zorgde dat er punten uit de muur kwamen en dat ze dichterbij kwamen. Jamie treuzelde niet, hij klom op de punten naar boven At deed het zelfde aan de andere muur. At was héél snel en was snel boven. Hij rende weg naar het dak naar zijn helikopter. Michiel ging hem achterna, maar At was al opgestegen. Michiel zei: ,,Shit"

Hoofdstuk 6: De duivel in het Duivelskasteel

Michiel en Jamie liepen verder in de hal, kijkend naar de grond voor vallen. Ze kwamen in een doolhof terecht. Michiel zei: ,,Net als in The Curse" (Zie Het geheim van The Curse) Jamie zei: ,,Klim op de muurtjes" Michiel zei: ,,Als je mij een handje helpt" Michiel klom op Jamie's schouders. Nu klom hij op de muur. Opeens hoorde ze weer een helikopter. Michiel zei: ,,Oh, oh, volgens mij is At teruggekomen" Jamie zei: ,,We moeten snel de uitgang vinden" Michiel zei: ,,Daar, ik zie het!" Jamie zei: ,,Ja, ik zie hem nu ook!" Opeens knalde er een kogel naast

Jamie's voeten. Hij verloor bijna zijn evenwicht, maar hij viel nog net niet. Toen hij weer recht stond, keek hij achter zich, en zag At Beters! Hij wilde weer schieten, maar Michiel sprong naar Jamie en trok hem mee het doolhof in. Jamie zei: „Dank je" Ze hoorde een plof, At Beters sprong ook het doolhof in. Michiel zei: „Waar wachten we nog op?" „Rennen!!" Ze stonden op, zo snel als ze konden. Michiel zei tegen Jamie: „Hou jij hem bezig, ik ga kijken waar de uitgang is" Ondertussen had At Beters de achtervolging in gezet. Jamie zei: „Jk ga naar rechts, en jij naar links" Michiel stak zijn duim op: 👍. Michiel klom weer op de muren (zie The Curse). Hij zag de uitgang meteen. Hij rende naar Jamie toe en zei tegen hem: „Volg mij" Jamie volgde hem. Opeens voelde ze een pistool in hun rug. At zei: „Nou heb ik jullie!" Jamie pakte in een wip zijn zij beet, en gooide hem over zich heen, keihard op de grond. Hij pakte zijn pistool uit At zijn handen. Jamie zei: „Nee, ik heb jou, At!" „Jk was vergeten te zeggen dat ik op Tycondo zit!!" Jamie gaf het pistool aan Michiel en hield At stevig vast in een greep. Michiel zei: „Jk weet waar de uitgang is" Volg mij! Ze liepen het doolhof uit. Michiel zei: „Hier links" Ze kwamen bij een grote deur. Er was een Runesleutel op getekend. Michiel schoot het slot kapot. Ze liepen verder. Ze waren het duivelskasteel uit. Ze kwamen bij een groot ravijn wat naar boven ging. Michiel zei: „We moeten klimmen" Jamie zei: „En At dan?" At mag stikken in zijn misdadige praktijkjes. Jamie bond hem vast aan een liaan die daar lag.

Hoofdstuk 7: Niet echt een Happy end...

Michiel gooide een liaan naar de top van het ravijn. De

liaan viel van de andere kant van het topje naar beneden. Michiel maakte er een grote, stevige knoop in, en trok zo aan de touwtjes, dat de knoop naar boven ging. Ze klommen aan de liaan naar boven. Toen ze boven waren, trok Michiel de liaan weer naar de andere kant. Ze klommen weer, aan de andere kant, naar beneden. Michiel zei: „Laten we weer terug gaan, ik wil hier geen minuut langer blijven" Jamie zei: „En de schat dan?" „En die zak dan op je rug?" Zei Michiel. Jamie zei: „O dat!" „Dat is een souveniertje" Toen ze later op het schip waren, zagen ze een groot gat. Toen bedacht Michiel zich opeens dat At beters al weg was gegaan met zijn helikopter. En gekomen met de boot. Dus die boot moest er nog zijn! Michiel zei: „Kom, we gaan met de speedboot van At beters!" Jamie zei: „Hee, ja, een goed idee!" Later, toen ze bij de speedboot kwamen, deed Jamie een kastje open. Opeens zag hij een tijdbom! Ze hadden nog 5 seconden om weg te komen. Jamie riep: „Een tijdbom die explodeert in 5 seconden!" „Rennen!!!" Michiel sprong over de reling. Jamie sprong dwars door een raampje. Hij belande in de zee. Hij deed vlinderslag naar de kant. Toen hij aan de kant was, explodeerde de tijdbom. Stukjes dwarrelde naar beneden, samen met een briefje. Dit stond er op:

Jullie dachten toch niet dat jullie levend van het eiland afkwamen? Ha, ha, ha, ha, ha, ha, ha, HAAA! Nou, SEE YOU IN HELL!!!

At beters

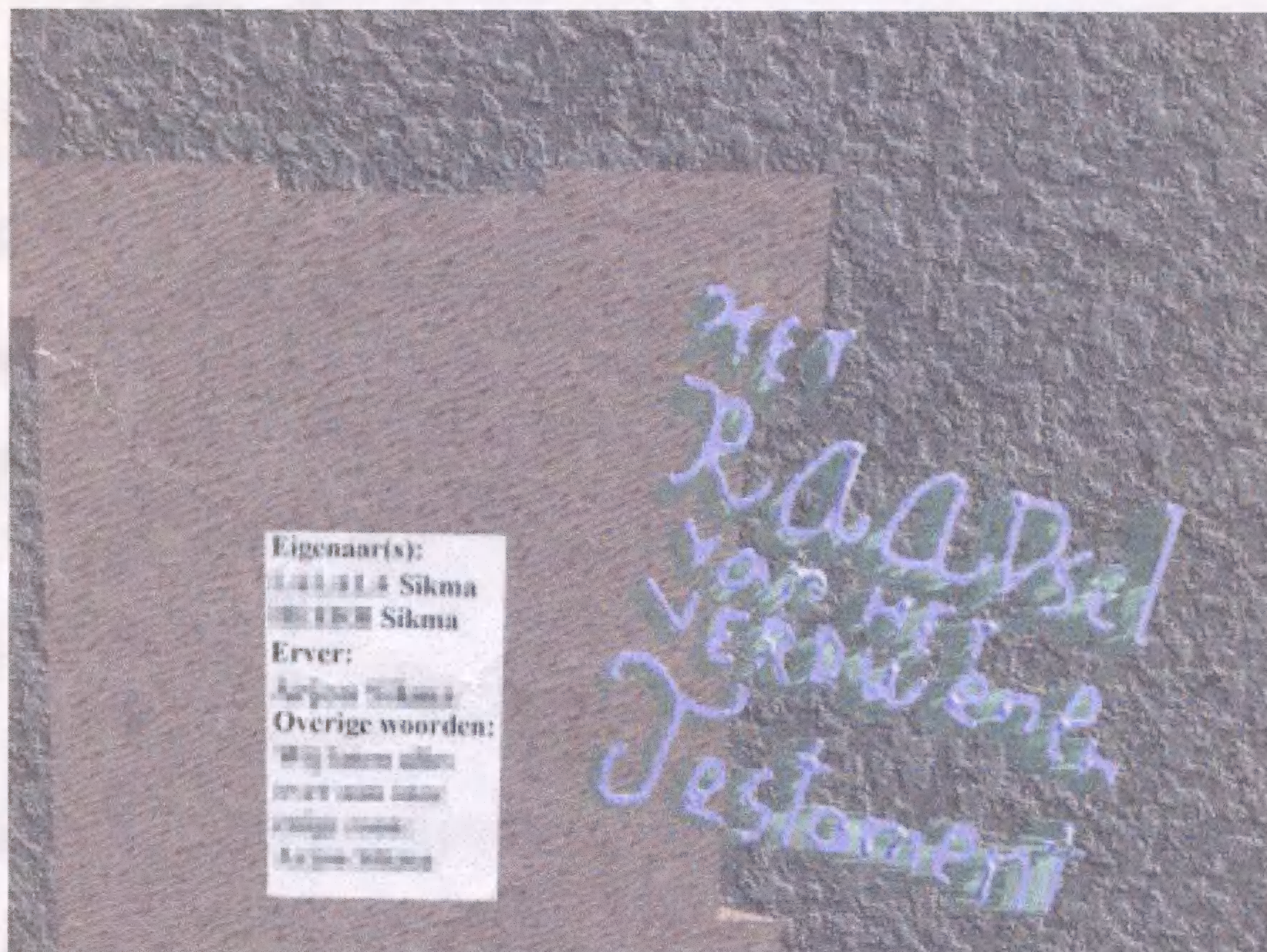
„Dat is een explosief briefje!" Zei Jamie.

Hoofdstuk 8: Verdwaald op zee...

Ze gingen terug naar het schip en zagen het reddingsbootje. Michiel zei: ,,Dat is de enige manier om weg te gaan van dit eiland'' Jamie zei: ,,Ja, weg van het Duivelskasteel, weg van het gevaar, weg van... Patrick'' Michiel zei: ,,En weer thuis'' Jamie zei: ,,Ahoi!'' Na een een nacht varen, zaten Michiel en Jamie met elkaar te praten. Michiel zei: ,,Ik zei toch dat we noord-west moesten? Jamie zei boos: ,,Nee, niet noordwest, noord-oost!'' ,,Volgens de kaart is nederland naar het westen'' Zei Michiel. Dan komen we op de Noordpool, sukkel! Zei Jamie. Michiel zei: ,,Nee, dommert, de noordpool is naar het noorden!'' Jamie zei: ,,Ik wil niet naar Artica!'' Toen zei Michiel: ,,Stil, ik dacht dat ik iets hoorde...'' Jamie was meteen stil. Ja, ze hoorden een schip! Michiel riep: ,,Een schip!!!'' We zijn gered!!! Michiel begon te roepen naar het schip. Even later mochten ze meevaren met het schip. Drie dagen later waren ze weer in de rotterdamse haven. Opeens doken er honderden politie-agenten met knuppels uit de struiken. Iedereen was stil. Michiel zei: ,,Is dit beveiliging?'' De politie zei: ,,Handen omhoog, drugsmokkelaars!'' Hij trok een groot geweer. De baas van het schip (een drugsmokkelaar) pakte Michiel beet en hield zijn pistool voor Michiel zijn hoofd. Jamie zei: ,,Blijf met je poten van mijn vriend af!!!'' Hij trapte de zijn pistool uit zijn handen. Jamie sloeg hem op zijn neus zodat hij bewusteloos neerviel. Er brak een groot gevecht uit dat uiteindelijk gewonnen werd door de Politie en de twee Archeologen. Deze overwinning had veel langer geduurd als jullie er niet waren, maar wacht, jullie zijn toch die

beroemde archeologen? Jullie hebben de burgemeester ontmaskerd (zie vorige verhalen). Volgens de wet hoeven jullie niet de gevangenis in. Michiel zei: Pfôôôêêê. De volgende dag, toen Jamie en Michiel thuis waren, stond alles in de krant. Michiel zei: „Nou, dat nog eens een avontuur!" Dingdong! De bel gaat. Michiel deed de deur open. Er stond een keurige heer in een net pak voor de deur. „Hallo ik ben een journalist" Zei de heer. Ik heb gehoord dat jullie de politie hebt geholpen met het vechten tegen de drugsmokkelaars. Jamie zei: „Als u een interview wilt, moet u de krant maar lezen!" En hij hield de krant voor zijn neus.

Einde

HET
RAADsel
VAN HET
VERDWENEN
Testament
Eigenaar(s):
[redacted] Sikma
[redacted] Sikma
Erver:
[redacted]
Overige woorden:
[redacted]

Michiel & Jamie in:

Het raadsel van:

Het verdwenen Testament

Aflevering 5:

Hoofdstuk 1: Gezakt...

Het duivelskasteel was verlaten. We gingen bij Frank zijn studie op bezoek. We bekeken zijn rapport. Één 6, vier vijven, en één 7 voor gymnastiek. Jamie zei: „Je bent gezakt!" Frank zei: „Ja, het lukt me maar gewoon niet, ik heb 2 keer herexamen gedaan; die lukte ook niet" „Sommige noemen me <<A-bolleboos>>, maar dat zegt niet veel, ze zijn bang voor me omdat ik zo sterk ben" „Ik win altijd potjes handjedruk en als ze me willen in-elkaar-rammen, ram ik ze in elkaar!" Michiel zei: „Dan moet je maar weer ons assistentje worden" zei Michiel „Ik ben zeer vereerd" zei Frank. .

Later...

Michiel, Jamie en Frank waren weer in hun huis. Ze bespraken met elkaar waar ze op vakantie zouden gaan. Michiel zei: „New York?" Jamie zei: „Nee, te druk" Frank zei: „Bondsrepubliek Duitsland?" Michiel zei: „Maar we kunnen geen Duits" „Jamie zei: „Portugal?" „Ik heb Portugees en Spaans geleerd op mijn studie voor archeoloog" Michiel zei: „Ik ben voor!" Frank zei: „Ik ook!" Michiel zei: „Kom op, koffers pakken!" Jamie rende naar zijn kamer. Frank ook. Toen ze weg waren zei Michiel: „Er zijn momenten die me trots maken een

archeoloog te zijn!'' En hij ging ook zijn koffers inpakken.

Hoofdstuk 2: Portugal!

Toen ze in hun Bowing 747 zaten (zie de Tempel Des Doods), zei Jamie: ,,Wat een mooi vliegtuig hebben we toch'' Frank zat met de nieuwe bestuurder te praten. Ze hadden één reiziger meegenomen, maar die zei niks. Hij bewaakte een aantal kisten, niemand wist wat erin zat, maar het moest van zijn baas en voor Michiel was het geen probleem. ,,Ja, die vracht kan wel mee'' Zei Michiel. Jamie zei: ,,Hee, Frank, kom nou!'' Frank kwam ook. Hij zei: ,,Oké, ik kom al'' Door de luidspreker hoorde ze: ,,De volgende halte is: Portugal!'' Later, tijdens de reis... Michiel zei: ,,Volgens mij vliegen we nu boven Spanje.

Hoofdstuk 3: Gekaapt...

De reiziger ging even naar het ruim. Hij zei tot zichzelf: ,,Even controleren of ze er nog zijn'' Hij stak zijn op naar de piloot. Frank zei: ,,Hee, daar is Portugal!'' ,,Waarom keert het vliegtuig ineens?'' Zei Jamie. De reiziger kwam terug uit het ruim, opeens trok de reiziger zijn pistool en deed zijn jas af. Het was At Beters!!!! Hij zei: ,,Kom maar jongens'' Er kwamen 10 mannen uit het ruim. 2 Met machinegeweren, één met 1 sabel, 1 met een mes en 6 met pistolen. Michiel schrok! At zei: ,,Oké, jongens, kaap het vliegtuig!'' Michiel, Jamie en Frank werden vastgebonden. At zei: ,,Pak de parachutes'' Ze pakten parachutes. De bestuurder liet het vliegtuig neerstorten. De bende van At sprong eruit. De bestuurder ook. Het vliegtuig kwam dichtbij de grond. Michiel zei: ,,We moeten iets doen!'' Jamie zei: ,,Rustig, ik kan mijn touwen lossnijden met de ijzeren kachel'' De

touwen werden heet en slapper. Jamie kreeg ze los. Jamie rende naar de Cockpit, en probeerde het vliegtuig weer op koers te krijgen. „Shit!" „Het stuur zit vastgemaakt!" Snel maakte hij de touwen van Michiel en Frank los. Ze sprongen uit het vliegtuig. Jamie riep: „Help, we vallen!" Maar gelukkig vielen ze in een luchtballon. Michiel zei: „Pfóóéé, als die luchtballon er niet was geweest, waren we puree!" Jamie vroeg in het Portugees of de ballonvaarder naar beneden wilde gaan. Maar het bleek een toerist te zijn; hij sprak Nederlands.

Hoofdstuk 4: Veilig op de grond...

Ze waren later eindelijk in hun vakantiehuisje aangekomen. Michiel vond een briefje op de deur. Dit stond er op:

Jullie vliegtuig is gekaapt!STOP Hopelijk zie ik jullie nooit meer! STOP Als je dit nog kan lezen, ik ben in het pakhuis, om half 7, overmorgen. STOP

AT BETERS. STOP

„Oh, oh" zei Michiel. „Zullen we ernaartoe gaan?" Frank zei: „Jk wil wel een potje vechten met die idioot!" „Later, François, eerst gaan we in dit huisje slapen, het is al 11 uur" zei Michiel. Overmorgen... .Michiel noemde de naam van het pakhuis: Utopia ©. „Het is een engelse naam" zei Jamie. Frank zei: „Mooie naam, Joe-too-pie-aa". „Laten we nu gaan slapen" Zei Jamie.

Midden in de nacht...

„Hee, ik geloof dat ik wat hoor''. Zei Jamie. Michiel en Frank lagen te slapen. Hij maakte ze snel wakker. Michiel zei „Het komt uit het pakhuis''. Ze gingen kijken. In het pakhuis zagen ze At beters! Hij had 10 handlangers bij zich. Ze hoorden hem praten. Dit zei hij: „We wachten af tot ze komen en dan...'' „Laat zien wat jullie hebben meegebracht''. De eerste handlanger pakte een Kettingzaag. De tweede een pistool. De derde een Geweer. De vierde een Machinegeweer. De vijfde een Chain-gun. De zesde pakte een Anti-tank-granaat. De zevende had een Mes. De achtste een Vlammenwerper. De negende een Handgranaat. De tiende pakte een Bazooka. At zei: „Heren, test de wapens!'' De mensen schoten in het rond. At zei: „STOP!'' „We moeten géén kogels verspillen''. Toen pakte hijzelf een gouden Dolk. „Okee, mannen, op de plek rust, we moeten fit zijn als we ze gaan afslachten!'' Alle mannen gingen slapen. Michiel zei: „Knijp me eens, Frank, ik geloof dat ik droom'' Frank kneep hem keihard. „Auw!'' Michiel zei: „Hee, Frank, dat was figuurlijk bedoelt!'' Jamie zei: „Lummel niet en pak de wapens van At's handlangers of we worden lek geschoten, morgen.'' Ze gingen naar binnen en pakte drie wapens. Het pistool, de kettingzaag en het geweer. Ze slopen terug naar huis, en gingen in bed liggen. Ze waren moe.

Hoofdstuk 5: De vlucht van At beters

De volgende morgen namen ze tweemaal ontbijt. Ze wilden topfit zijn. Ondertussen gilde At beters van woede dat de 3 wapens weg waren. „Hee, jij daar ga 3 nieuwe wapens halen'' Zei At. De handlanger zei: „Ja baas, ik ga al''.

Ondertussen...

...waren Jamie, Michiel en Frank een plan aan het bedenken. „ Hmm, hier is een ingang, maar die word streng bewaakt, en daar is een groot ravijn met een hoop bomen en aan de andere kant een grote berg" Zei Michiel. „Hoe komen we daar nog levend uit?!?" Jamie zei:„ Hee, je vergeet de andere kant, daar is een klein kelderraam, daar pas ik doorheen". En voor die kloof heb ik een ideetje" Zei Frank. „Die kettingzaag komt daarbij goed van pas!" We zaagden de bomen om en maakten een brug". „En ik dan?" Zei Michiel. „Heb geduld" Zei Jamie „Jij mag op die berg zitten en als scherpschutter dienen". „Dus ik neem het pistool, jij het geweer en Frank de kettingzaag" Zei Jamie. „ Okee, laten we gaan dan" Zei Michiel. De handlanger van At kwam terug met de gevraagde wapens. At was ondertussen ook bezig aan zijn verdediging. „ Jij met die vlammen werper bij de deur, jij met die bazooka op het dak, jij met het geweer ga met hem mee, jij met het pistool ga achter die houten wand met de granaat werper, en die met de kettingzaag jij zaagt die muur om als ze komen" Zei At Beters. „En de rest gaat daar bij de zijwand staan, en nu maar wachten op WRAAK!

Hoofdstuk 6: De aanval.

Michiel klom van de berg af. De aanval begon. Michiel begon te schieten. Hij schoot op de man met de bazooka. Het schot miste. De man met het geweer schoot terug, maar miste hem op een haartje na. Frank zaagde de bomen om en liep er overheen, hij zaagde de wand waar de 3 manen stonden om. Jamie kwam naar voren en schoot op de man met het andere geweer. Het schot was ongeveer 25% raak; de man raakte slechts gewond. Frank zaagde een ijzeren paal om, die viel om en raakte de man met de vlammenwerper. Van schrik liet hij de

vlammenwerper vallen en de vlammenwerper rolde naar Michiel. Michiel zei: ,,Oh at? Wordt het heet onder je voeten?'' Hij schoot vlammen af naar At's voeten. Die stonden meteen in brand. At gilde van de pijn. Jntussen had Jamie de man met de bazooka doodgeschoten. Hij viel achterover van het dak af en zijn bazooka viel voor Franks voeten. Frank schoot met de bazooka naar At. Het schot miste. De grote raket, die miste, vloog naar de muur, raakte de muur en ontplofte vervolgens. At rende door het gat naar een beekje. Zijn voeten stonden nu niet meer in brand. At vluchtte met zijn overgebleven mannen. Michiel zei: ,,Die zien we voorlopig niet terug'' ,,Hee, wat is dit? Het lijkt op een kaart'' Zei Jamie. Frank zei :,,Dat lijkt Rusland wel'',,Je hebt gelijk''Zei Michiel. ,,Kom op dan naar Rusland!''Zei Jamie.

Later in hun nieuwe Bowing 747...............

,,Jk heb honger'' Zei Frank. ,,Ja, ja het komt eraan''Zei Jamie. ,,Hmmm, lekker varkensrollade en kalkoen'' Zei Michiel. Er was een nieuwe bestuurder. Hij zei: ,,Het vertrek naar Moskou begint nu!''

Later, op het vliegveld te Moskou.

,,Kom dan gaan we naar een hotel'' Zei Michiel. Ze liepen naar het centrum, daar namen ze een taxi. Ze gingen naar het luxe hotel van de stad. Eenmaal in het hotel keken ze naar de kaart. Op de kaart stond het Wladiwodstock van vroeger aangegeven. Ze reisden per hondeslee naar Wladiwodstock.

Hoofdstuk 7: De tweede aanval

Toen ze in Wladiwodstock aankwamen, zagen ze een bedelaar met een deken. Ze kwamen naar hem toe en gavem hem wat geld. Opeens deed hij het deken wat op

hem zat weg. Hij trok een pistool! Het was AT! Hij zei: „Nu heb ik jullie!" Maar Michiel floot keihard door de straat. Iedereen hoorde het. Opeens kwamen alle honden van de hondenslee op At aanrennen! Ze besprongen hem, beten hem, en verscheurde zijn kleren. Intussen renden Michiel, Jamie en Frank weg. At knalde de honden lek met zijn pistool. Michiel keek later, toen ze in het gehuurde huisje zaten, waar At hun niet zou vinden (althans; niet gauw), op de kaart. Er stond een Voodoo-poppetje op. Er stond ook Yutïg 12 op. Michiel zei: „Hee, de straatnaam is Yutïg!" En nummer 12 staat al jaren leeg. Michiel zei: „Zullen we daar een kijkje gaan nemen?" Jamie zei: „Ja, dan hebben we hier tenminste nog wat te doen" Frank zei: „Hee, wacht op mij!" En zo gingen ze naar het vervallen huis. Toen ze in het huis waren, keek Michiel nog even op de kaart. Er stond H724 W343. Michiel zei: „Dat zijn vast coördinaten. Michiel pakte een coördinaten-boek, en een kompas. Hij pakte ook een meetlat uit zijn tas, die hij bij zich had. Maar hij had niet genoeg tijd om het uit te rekenen, want Jamie's mobiele telefoon ging. Hij zei in de telefoon: „Hi!" „Wat?" „Oooooh" „Ja" „O.K." „Ja, ik zal hem doorgeven" Hij zei: „Michiel? Het is voor jou" „Het is oom Arjon". Michiel nam hem aan. Arjon zei dat zijn rijke Vader en Moeder overleden zijn. Hij zegt dat hun laatste voorden waren: „Wij laten alles over aan: Onze enige zoon; Arjon Sikma" Hij vertelde ook dat dat betekende dat hij de enige was om alles te erven. Maar, het testament was weg. En zonder ondertekend testament had hij geen recht om alles te erven. En de spullen bleven net zolang als dat ik geen testament heb, in de gemeenteraad-kluis. Hij vertelde dat hij gehoord had van Michiel, Jamie en Frank, over

Yitou, over de goudstroom in de tempel des doods, en over de drugssmokkeling over de oceaan van het duivelskasteel. Hij dacht: „Ik weet zeker dat ze me kunnen helpen". Michiel zei: „Ik weet waar u woont, oom Arjon" „Als mijn maten het goed vinden, kom ik meteen naar u toe". Oom Arjon bedankte hem alvast en legde op. Hij vertelde het en ze zeiden: „Ja, we willen wel, doodgaan in een vuurpetelon bij At beters is niet best!" „Ertegenaan!"

Aflevering 6:

Hoofdstuk 8: Het begin van de 4de zaak...

Ze besloten hun vliegtuig een andere kleur laklaag te geven voor ze gingen, dan zou At ze niet herkennen. Ze vroegen zelfs voor Anoniemheid een sponsor, zodat het absoluut onopvallend was. Morgenochtend kwamen ze aan in Nederland. Ze namen de bus naar Utrecht. Ze namen vervolgens de taxi naar het straatje waar oom Arjon woonde. Wat hun niet opviel was dat bij het eind van de straat, een opvallend man met een detektive-jas, een heel erg donkere zonnebril en met bruine schoenen de krant zat te lezen. Hij leunde tegen een lantaarnpaal. Hij gluurde naar het stelletje archeologen. Ze gingen naar oom Arjon's huis. Arjon bood ze een glas Cola aan. Hij vertelde dat het testament verdwenen was. Arjon zei: „Jullie moeten het testament terugvinden, en jullie krijgen de ½ van de hele mikmak!". Michiel zei: „We nemen de zaak!" Frank zei: „En die helft van..." Hij kreeg geen tijd om uit te praten, Michiel gaf hem een klein stompje. „Okee, dan! Die beloning hoeft niet" Zei Frank. En Michiel knipoogde naar Frank.

Hoofdstuk 9: 1 zaak, 0 beloningen

Nadat ze nog even getafeltennist hadden, gingen ze weer naar buiten (zonder Arjon). Jamie vroeg aan Michiel: „Hoe denk je dat we dit gaan aanpakken?" Waarop Michiel antwoordde: „Kom op, wij zijn Archeologen! Wij vinden dat testament wel! Kijk naar jezelf! We hebben The Curse al opgelost, de tempel des Doods doorzien, het duivelskasteel ontwapent, waarom zouden we deze zaak niet aankunnen?" „Gaan we ervoor?" Hij liet zijn hand zien. Jamie legde zijn hand op Michiel's hand en Frank weer op zijne. Ze zijden tegelijk: „Een voor allen, allen voor een!" Ze liepen verder, Langs de man die zijn krant zat te lezen. Toen ze de straat uit waren, stond de man op en liep hen achterna. Frank Jamie en Michiel liepen naar een bar om even wat te drinken. Ze gingen helemaal in het hoekje zitten. de man met de krant ging aan het tafeltje naast hen zitten en bestelde wat fanta. Hij las in zijn krant terwijl Jamie Michiel en Frank de volgende zaak bespraken.

Hoofdstuk 10: De inbraak.

Jamie vroeg aan Michiel van de verloren ouders.

„G. ekkenhuisstraat 17, daar woonde ze." Zei Michiel. De man met de zonnebril vertrok. Kort daarna vertrokken Jamie Michiel en Frank ook. Ze stapten in hun jeep en reden naar de G. ekkenhuisstraat 17. Daar aangekomen klopten ze op de deur, waarop die omviel. In het huis was het een gigantische rotzooi. De banken waren opengesneden, de schilderijen van de muur gerukt, de laden met kleren waren er uit gerukt en omgekeerd. „Volgens mij zochten ze iets" Zei Michiel. Jamie zei: „Misschien het testament" „Kan zijn..." Zei Frank.

Hoofdstuk 11: De zeeklei van Utopia©.

7,Hee wat is dit?" Zei Jamie. Michiel zei: ,,Dat lijkt wel zeeklei!". ,,Je hebt gelijk" Zei Frank, ,,Maar waar vandaan?" Zei Jamie. ,,Daar weet ik wat op" Zei Frank. ,,Wat dan?" Zeiden Jamie en Michiel tegelijk. ,,Dit is Nep-zeeklei, en waar wordt dat opgeslagen?" Vroeg Frank. Michiel zei: ,,Utopia©!" Jamie zei: ,,Wat moeten Arjon's ouders daarmee?" ,,Misschien waren ze wel werknemers": Zei Michiel ,,Maar Misschien ook niet". Frank zei:,, Een ding is zeker, we moeten terug naar Utopia©". Later, nadat ze met hun Bowing 747 naar Utopia© waren gevlogen, maakten ze met koevoeten de kisten open die daar stonden. Er zat Nep-zeeklei in. Michiel zei: ,,Ja, Arjon's ouders hebben hier iets mee te maken". ,,Laten we in de kantoren gaan kijken, misschien vinden we een aanwijzing" Zei Jamie. ,,Goed idee" Zei Frank. Michiel zei: ,,Jamie, jij gaat de kantoren langs, Frank, jij gaat de overige plaatsen langs, en ik zal in het hoofdkantoor gaan kijken of ik een lijst vind van werknemers!" ,,O.K.!" Riepen ze allemaal. Jamie zocht in alle kantoren. Hij vond in kantoor E7 een pasfoto van Arjon. Hij zei tegen zichzelf: ,,Dit moet het kantoor zijn van Arjons ouders!" Intussen bij Frank... Frank keek in de kopieerkamer. Hij vond een paar kopieën van een brief met een handtekening van Arjons ouders. ,,Dit moet het zijn!" zei hij. Intussen bij Michiel... Hij had een lijst gevonden met werknemers. De ouders van Arjon stonden erop. Er stond: Kantoor F7. Michiel vond ook een kaart met alle kantoren; een plattegrond. Kantoor F1, F2, F3, F4, F5,F6 en daar F7 in Saoedi Arabië. ,,Dat word heet" Zei Frank. ,,Laten we eerst naar Nederland gaan!" Zei Jamie. Later in Amsterdam ,,Ik heb honger" Zei Frank ,,Laten we een

broodje kopen" Na het broodje gingen ze naar Sooedi Arabië.

Hoofdstuk 12: Saoedi Arabië

Toen ze aankwamen keken ze op de kaart waar Utopia© lag. Ze gingen er naartoe en zochten in kantoor F7. Hier vonden ze enkele dingen met het merk: Zwæner®. Ze vonden het niet op de kaart. Ze besloten weer nar Nederland te gaan, naar Arjon.

3 dagen later...

Ze waren weer terug bij Arjon. Arjon legde uit dat zijn ouders ook bij kantoor F7 hadden gewerkt. Arjon zei: „Jep, ze hadden het fijn in de fabrieken waar ze hebben gewerkt" Michiel zei: „Fabriek<u>en</u>?" Arjon zei: „Ja, ze hebben ook gewerkt bij Zwæner® gewerkt" Michiel zei: „Weet jij dan ook waar dat ligt?" Arjon zei: „Natuurlijk, in Duitsland!" Michiel zei: „Nou, dan kunnen we verder zoeken naar sporen, op naar Zwæner®!"

Hoofdstuk 13: Zwæner®!

Toen ze in Duitsland waren, vroeg Michiel om een taxi. In de taxi probeerde Michiel Duits te praten. De Taxichauffeur zei: „Que? Ali se contra?" Michiel zei: „ßest, hútel, ehhmm... hútel!" Toen trok de taxichauffeur een masker af, het was een van de handlangers van At!!!!! Hij zei: „Enkel reisje naar de ondergang van jullie allemaal!!!" Maar Frank trapte een van de deuren in. Frank en Michiel sprongen eruit, maar Jamie werd vastgehouden, en het was te laat, de taxi werd opgehesen door een vliegtuig! Ze waren nu té hoog om eruit te springen. Jamie riep naar Frank en Michiel: „Help!!" „Volg het vliegtuig!". Toen vloog het vliegtuig weg.

Later...

Jamie zat vastgebonden in een stoel. At kwam de kamer in met een geweer. Hij zei: ,,Zo, zo, Jamie... Welke maat doodskist wil je?" Jamie zei: ,,Mijn maat is zó groot dat hij niet in deze kamer past, At" ,,Stilte!" riep At. ,,Jk doe je geen pijn, maar wel als je niet doet wat ik zeg" Jamie zei: ,,Wat wil je dan dat ik doe?" At zei: ,,Je gaat reclame maken, je zegt op T.V. dat je maten moeten komen en dan..." Jamie zei: ,,Dat gaat je nooit lukken, At!" ,,Jk laat ze voor geen goud hier komen, ook al martel je me!" At zei: ,,Geen vastzetting, ik kan ook wraak nemen door jou te doden!" Toen dacht Jamie: ,,Michiel en Frank zijn veel te slim om dood te gaan, ik denk dat ik het maar doe" Hij zei tegen At: ,,Okee, ik doe het"

INTUSSEN, BIJ MICHIEL EN FRANK...

Michiel zei: ,,Laten we morgen verder zoeken, Frank, het is al 01:00:12 uur". Frank zei: ,,Nog even T.V. kijken" Opeens zagen ze Jamie in de T.V.. Hij zei: ,,Als de heren Michiel Sikma en Frank Mesdag luisteren, wil ik een boodschap doorgeven aan ze" ,,Jk ben bij At, in de fabriek van 7up" ,,Je moet daar komen om 6 uur s' ochtends, op de 15de van deze maand" ,,Dit was de boodschap" De normale zender keerde weer terug. Frank zei: ,,Over hoeveel dagen is het de 15de?" Michiel zei: ,,Overmorgen..." Frank zei: ,,Laten we dan maar toch een dag te vroeg gaan, om ze te verrassen" Michiel zei: ,,Goed idee!"

Hoofdstuk 14: De 7 schoten in de 7up fabriek...

Het was de 14de. Michiel en Frank gingen naar de 7up fabriek met hun eigen auto. Ze gingen de fabriek binnen

met een geweer. Michiel zei: „We verrassen ze echt, niet één bewaker!" Ze keken overal rond of ze Jamie konden vinden. Geen spoor. Alleen een briefje. Er stond op:

Jamie is in het treinstation.STOP
Als je hem terug wilt moet je er ook naar toe komen.STOP Kom om 7 uur of anders is jullie vriend aan het bittere eind toegekomen.STOP
P.S. See you in hell, of zie Jamie in de hell!STOP

At beters

Michiel zei: „De vogel is al gevlogen" Frank zei: „Zullen we naar het station gaan?" Michiel zei: „Ja, we zullen moeten als we Jamie terug willen"

Later, in het station...

Ze liepen in het station. Niemand... . Michiel keek in de bar. Weer niemand... . Frank zei: „Wat raar dat er niemand is!" Michiel zei: „Jamie moet hier toch ergens zijn?" Toen zag Michiel Jamie zitten op een kruk in de bar. Michiel riep: „Jamie!" Jamie zei niks terug. Hij bewoog niet eens. Michiel riep opnieuw: „Jamie, daar ben je, waar is At en welke plannen heeft hij?" Geen reactie. Michiel zei: „Misschien is hij bewusteloos" Michiel keek. Maar hij deinsde terug omdat er allemaal ratten op hem af sprongen. Hij trapte ze dood. Toen sprong een rat op Jamie. Opeens ontplofte er een bom bij Jamie. Michiel zag dat er allemaal stro uit Jamie kwam. Het was een Nep-Jamie, oftewel een booby-trap! Michiel zei: „Laten we het station doorzoeken naar Jamie!"

Na een lange zoektocht was Jamie gevonden in de kleedkast van een van de kamers in een hotel aan het stationnetje. Jamie zei: „Dank je, t' is muf hier in deze kast!" Michiel zei: „Vertel de plannen van At!" Jamie vertelde. „At heeft een nieuw aantal mannen gekocht om

ons dood te maken" „Hij heeft nieuwe wapens en is klaar om ons te executeren (!)" „Om half 1 gaat het gevecht beginnen als we daar optijd zijn, natuurlijk!" „Maar ik heb de wapens nog van de eerste aanval, let's do it!" Toen zei Frank: „We weten genoeg, laten we gaan!" Jamie ging met hem mee. Maar toen ze in de deuropening stonden zei Michiel: „Wacht even, ik vind het raar dat At alles verteld heeft aan Jamie, of hij heeft het hele hotel opgesloten dat we niet meer weg kunnen, of hij heeft zoveel mannen dat we geen schijn van kans hebben!!" Jamie zei: „Je hebt gelijk" „Maar we kunnen niet weg als we een andere weg nemen, we moeten At nu nog afmaken nu het nog kan, anders blijft hij ons hele leven vergallen!" Michiel zei: „Je hebt me overtuigd".

Hoofdstuk 15: De finale!

Jamie pakte de wapens van de eerste aanval. Michiel pakte wat kogelvrije vesten, die in de kast lagen. Ze deden de outfittjes aan. Ze legden hun handen op elkaar, klaar voor een yell. Ze riepen: „Ooooh, Archeologen Rules!" Toen waren ze klaar voor de aanval. Ze gingen naar buiten. De klok sloeg half 1. At kwam aan met zijn mannen. Hij had 10 mannen, allemaal hadden ze ongelijke wapens. De aanval begon! Michiel schoot met een bazooka op een van de mannen. Misschot. Hij schoot terug en was ook mis. Jamie schoot met een geweer op één man. Raak! De man viel voorover, dood met een kogelwond in zijn hoofd. Frank schoot op At. Maar die stond op een strategische positie, Frank schoot mis. At had een vlammenwerper. Hij schoot op Jamie. Maar die dook weg At schoot per ongeluk op een van zijn mannen. Één van zijn mannen stond in brand! Hij gilde de pijn uit! 2 mannen probeerde het vuur te doven door hun vestjes erbovenop te doen,

maar die gingen ook in brand. 3 mannen van At eraf (nu waren er nog maar 6). Frank schoot een man dood, maar 1 man stond achter hem en had een koevoet. Hij probeerde Frank te kelen met de koevoet. Maar Frank gooide hem over hem heen en schoot hem dood (nu nog maar 4 te gaan). At schoot met zijn vlammenwerper franks vest in brand. Frank trok het vest uit en gooide het op de grond. Michiel schoot met de bazooka op de overgebleven mannen. Maar die renden weg, zonder uit te kijken. Ze vielen per ongeluk in de treinrails van de electrice trein, die nog onder constructie was. Maar Frank zette de stroom aan van de rails. De 4 mannen stonden op 2000 volt stroom! Er kwam kortsluiting en Jamie gooide een beker water over ze heen. Ze waren op slag verpletterd, als waterdruk. Toen was alleen At nog over. Hij rende naar de normale rails, die niet onder stroom stond. Michiel schoot hem in zijn schouder, At kermde het uit van de pijn. Frank rende naar een hendel om de trein in beweging te zetten. At pakte het geweer van een van zijn dode mannen hij schoot Frank in zijn hartstreek, Frank kon nog net voordat hij doodviel de hendel overhalen. De trein kwam in beweging. At schreeuwde: „WRAAK, eindelijk WRAAK!" Opeens zag hij de trein op zich afkomen. „Nee, nee, Argggggg!" De trein reed over hem heen, en kwam tot stilstand op de schokbrekers. Michiel zei daarna: „Weer een man verloren, maar ik denk dat er nu geen vijanden meer zijn..." Jamie zei: „Maar hoe zit het nu met Frank?" Michiel zei: „Hij wordt nooit meer ons assistentje, vrees ik... " Jamie belde de Politie, de ambulance, en de begrafenisondernemer.

Later, in het ziekenhuis...

Ze meldde dat Frank niet meer te redden was. Michiel zei: ,,Dat is een trieste gebeurtenis..." Jamie zei: ,,Maar hoe zit het nou met het testament?" Michiel zei: ,,Ja..." Michiel besloot nog te gaan zoeken in dat oude huis in die straat in Rusland.

Hoofdstuk 16: Het testament!

Michiel keek naar de plek. Hij vond een zwakke muur. Met de hulp van een hamer sloeg hij de muur stuk. Wat zag hij? Het Testament! Michiel zei: ,,Bingo, we hebben de Jackpot!" Ze brachten het testament naar Arjon. Die kreeg alles wat hij erven kon, hij was op slag rijk! Hij bedankte ze heel groot. Hij zei: ,,Wat kan ik terug doen voor jullie?!?" Michiel zei: ,,Ik weet wel wat..." ,,Je kunt een feestje bouwen, ter ere van ons, Michiel, Jamie en ... Frank, die het niet gehaald heeft." Hij deed het. Het werd een groot feest. Het werd allemaal betaald door Arjon, die het testament had. Na het feest gingen Michiel en Jamie naar de begrafenis van Frank. Michiel zei: ,,We moeten maar een nieuw assistentje zoeken". ,,Maar Frank was wel het beste assistentje ooit" Zei Jamie trots. Michiel zei: ,,Of we blijven samen zonder assistentje". ,,Ja, dat kunnen we ook doen" Zei Jamie. ,,Maar er is nu weinig aan nu Fred en At beters dood zijn" Zei Jamie. ,,Geen misdaden meer om op te lossen, ik denk dat we nu met het echte archeologenwerk kunnen beginnen, zoals opgravingen" Zei Michiel. Jamie zei: ,,Maar als er een zaak is, zullen we hem nemen". Toen gingen ze naar Portugal op vakantie.

Einde